

DEBRECZENI HIRLAP

Arányos árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy hora 1 frt.
Megjelenik mindennap,
 vasárnap kivételével.

Felolós szerkesztő
Ifj. Gily Ede.
 Kiadó s laptulajdonos.
Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
 Kiadóhivatal: Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
 Hirdetések a legmértékesebb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Ünnep után.

Debreczen, május 19.

Az ezredéves ünnepélyek első sorozata körülbelül bevan fejezve. A kéthetes ünnepelés zaja elcsönnesül most kissé és mi visszatekinthetünk a magyar nemzetnek e két nagy hetére, hogy az ezalatt tapasztaltakat összegezzük, hogy az ünnepelésből levonjuk a tanulságokat.

Jól eső örömmel konstatálhattuk ezekben a nevezetes napokban, hogy a hazaszeretet szent tüze tisztábban és melegebben él a nemzet lelkében, mint valaha. Nem hivatalos ünnepelés volt az, melynek hosszú sorozatát végigszemléltük, melynek örömiadalmától még most is viszhangzik az egész ország, de egy benső ösztönnek, egy szent érzületnek a spontán, elemi erővel kitűnő érvényre jutása, mely mintegy parancsoló szükséglet lépett előtérbe, hogy egyrészt a mult iránti kegyeletet lerójuk, másrészt mint egységes állam erőteljes, erkölcsi súlylyal bíró nemzete manifestáljuk magunkat a világ előtt.

Ebben az impozáns, tiszteletet parancsoló megnyilatkozásban jól esett azt tapasztalnunk, hogy az a két gondolat, mely a magyar névtől elválaszthatatlan lesz, melynek ápolói, védelmezői dicsőítettek, megrentői megvetésnek tétettek ki a multban: a szabadság és a hazaszeretet olyan dogmák a magyarnál ma is, mint egykor s a nemzeti kultusz, mely a mostani feledhet-

len napokban gyakoroltatott, e gondolatok körül csoportosult.

Ez egyébiránt nem is lehetett másképp. Az idők folyamában átmódosult, szélesebb alapot nyert ugyan államszervezetünk és a szellemek a régi és új közti választás utjára állították, de a komoly államférfi előtt világosan kell, hogy álljon az, miszerint az új alkotások nem gyöngíthetik meg azon alap-erőket, melyeken a magyar állam századokon át nyugodott. Nem gyöngítették meg: az ezredév küzdelmeiből csak a mi anyag volt, porladozott el, a szellem; a szabadság- és hazaszeretet szelleme él ma is és beragyogta dicsfényével a nemzet legnagyobb ünnepének örömapjait.

Ez a szellem vonja maga után, hogy az ünneplő ország képe egy nagy eszmét domborított ki, mely imponáló erővel lépett fel: azt az eszmét, melynek valósítása egyedüli palládiumunk lehet a megkezdett második ezredévben: a nemzeti egység fenntartásának eszméjét.

Igen, a nemzeti egységnek fentartása, az egységes államnak kiépítése, mely magyar legyen, ez volt jó- és balsors közt mindig főtörekvése nemzetünknek és ezer év után ma ugyanez a törekvés ural mindenkit, a törekvés egy magyar állam felé, melynek élete és jellege egyaránt magyar.

Ami a magyar történelem lapjain arany betűkkel van felírva, ami egy hosszú

munkában, áldozatokban, szenvedésekben és nincs mit tagadnunk, hibákban, de dicsőségekben is gazdag multnak gyümölcse; a mi őseink drága hagyománya, amit sem a pragmatika szankció, sem az 1867-iki kiegyezés nem semmisített meg, sőt inkább ezekben bírja ma is, midőn ugyanazon veszélyek, csak más formában, fenyegetnek bennünket, legerősebb garanciáját: az a magyar állam egysége. Ezt emelték ki az ünnepségek legkiválóbb szónokai, mint cél, melynek elérésére elődeink törekedtek, mint szent hagyományt, melyet féltékeny gonddal őrizni kell az újabb nemzedéknek.

Ezen állami egység, melynek eszménye Magyarország összes népeinek egész multját betölti, mely közös áldozatok, közös dicsőség által lett fenntartva és annyi közös emlék által lett megszentelve, ezen ideál, melyet nem bir lerontani semmi: ezen állami egység képezi Magyarország összes népeinek elválaszthatatlan, osztatlan örökségét most ezekben a fényes napokban. A nemzet kibontakozva a köznapi élet surlódásaiból, konstatálta, hogy valamint ez képezte politikai multunknak alapját, ugy ez kell, hogy képezze a jövőben minden minden törekvéseinknek célját, minden reményünknek és hazaszeretetünknek foglalatját, melyről, ha a nemzet csak egyetlen pillanatra is lemondana, menthetetlenül elveszne.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Az élet mostohái.

— Ne sirjon fiam, Iván. Nyugodtan halok meg. Az én leányom, az én Juliskám jó kezekbe marad. Tudom, maga gondját fogja viselni. Szereti. Vegye feleségül. Legyenek boldogok. Spóroljanak a temetésem költségeinél. Megelégszem én a legolegjobb szemfedővel. . . Feketére festett koporsó . . . fekete flór a keresztmen . . . jaj istenem! . . .

Özvegy Harangozóné még mondott néhány érthetetlen szót, azután felakadt szeme s leánya már csak hidegülő holttestére borulhatott.

Juliska, ki még alig tizenhat éves volt, szívzaggatóan zokogott, mikor a kedves halottját kivitték az udvarra, hogy a pap bszentelje, a kántor kiénekelje. Iván is nehezen tudott uralkodni fájdalmán.

— Aldja meg az isten nyugodalmadat — mondá sirva, midőn egy rögtöt dobott Harangozóné sírjára.

Azután hazamentek s megkezdődött a nyomasztó nélkülözések élete.

Juliska a földszinten birt egy szobát, Iván a padlás szobában huzta meg magát. Nem derogált a nyomorusága. Végre is tudhatta-e ő, hogy milyen előkelő embernek a fia. Az apja nevét ugy sem viselhette.

Tizenegy éves korában elkerült a szapanos mesternétől, aki tápszülője volt. Elmehetett a világba, kenyér után nézni . . .

Mit is tud egy tizenegy éves fiu csinálni,

a nagy világban? Éhezett, fázott nagyon sokat. Egyszerre csak, mintha onnan felülről a csillagokból megszánta volna őt a menybeli irgalmasság — sorsa jobbra fordult. Magához vette egy szatócs, öt évi inasságba.

Iván szerény, alázatos, engedelmes volt főnöke iránt. Udvariasan bánt a kundschafatokkal, ugy, hogy Jónás apó — így hívták a szatócsot — megszerette, mert tapasztalta, hogy mióta a fiu nála van, üzlete virágzik. — Öt év mulva segéd lett. Ép ekkor cserélte fel Jónás apó szatócs beltjét egy nagy fűszerkereskedéssel a Kerepesi-uton.

Ivánnak harmincz forint volt a havi fizetése. Takarékosan beosztotta magának havi fizetését, minden nélkülözhető pénzt az öreg Harangozónénak adta havonként, ki lakást, kosztot adott neki s mosott rá.

Estenként Harangozónéval, meg leányával beszélgetett a napi eseményekről. — Így nőtt közöttük a jó viszony, mig nem Juliskát, Harangozóné leányát megszerette, ugy, hogy ujesztendőkor már engedélyt kért Juliska anyjától, hogy vehessen két kark a gyűrűt a részükre.

Ott volt az eljegyzésnél Jónás apó is. Boldog este volt!

Harangozóné, kit ekkor már a roncsoló tüdővész ágyba döntött, boldogan legeltette szemeit a fiatalokon: „Most már nyugodtan halok meg. Iván becsületes ember volt. Nem hagyja el lányomat.“

Az eljegyzéskor csókolta meg Iván legelőször Juliska kezét. Annyi odaadással, oly végtelen gyermeki rajongással.

Tavaszkor kivitték Juliska anyját a temetőbe.

Nehéz napok virradtak Juliskára. Kézimunkája után kellett megélni.

Ivánná is ránehezedett a sors keze. Besorozták katonának. Hosszunak tetszett az három év Juliskának: „Maga el fog feledni engem a katonaságnál.“

Iván felsőhajtott: „Imádom s nem fogom elfeledni soha!“

Es felkereste tovább is, mindennap.

Nagyobb csapás nem érhetne volna Juliskát, mint hogy az ezredet, melynél Iván szolgált, áthelyezték más városba.

Ivánt nem látta három évig. Mikor hazatért, nem ismert rá. Sovány vézna, összeaszott csontváz lett belőle. Szemei kidületek, haja fakó, homloka barázdás lett. A tüdejébe pedig befészkelte magát a kór.

— Nem akartam megírni, édes, hogy szenvedek. Minek keseríttem volna el. A csillagokban volt megírva, hogy el kell pusztulnom. Az apám tüdővérsze pusztít mellemben. Meg fogok halni . . .

Juliska esendesen zokogott.

— Az ég könyörölni fog rajtunk.

Iván felkaczagott:

— Az ég, a csillagok? A könyörület a tigrisekbe szállt. Az apa bűnét fia öröklí.

Iván, Juliska gondos ápolása alatt rövid idő alatt elhagyta ágyát. Reggelenként hosszabb sétát tettek. Egyszer befordultak a kerepesi utcába: „Jónás apó szívesen felfogad segédjének.“ Csodálkozva látta, hogy a Jónás apó boltjában egy ékszerész árulgatta csebecségeit.

Félenken szólalt meg:

— Megkövetem az ékszerész urat, hol találhatom Reinwurf Jónás urat?

Ezen egységes nemzet, mely születésében, növekedésében, magán- és közéletében, törvényhozásában, jogszolgáltatásában magyar volt; ezen egységes nemzet, mely mint állam egy gondolataiban, érzelmeiben és tetteiben nemes felséges király bölcs uralkodása alatt él: ez a nemzet a milleniumi ünnepekben megmutatta, hogy ma is magyar és a hazá. a melyet mienknek nevezünk, magyar.

Fényesen ragyogó betűkkel írta fel a nemzet firmamentumára a lefolyt napokban ezt a büszke és önértetes jelszót: ez a hazá a mienk! Ezer év nem bírta tőlünk elvenni és a nemzet erősen bizik benne, hogy nem fogják elvenni azon törekvések sem, melyek a nemzeti egység szétbontására irányulnak, ha még olyan sürűn mutatkoznak is.

Ez a benyomásunk, mit az ünnepek lefolyásából nyertünk és e benyomás alatt felemelt fővel, edzett szívvel nézünk a jövő elé, folytatjuk a munkát, mit az országos ünnepek miatt egy időre pihentettünk.

Politikai hírek.

A magyar delegáció.

A képviselőház tegnapi ülésén megejtett választással a delegáció tagjai lettek: Andrássy Tivadar gróf, Berzeviczy Albert, Bolgár Ferencz, Bujánovits Sándor, Busbach Péter, Csernátó Lajos, Dókus Ernő, Falk Miksa, Fenyvessy Ferencz, Festetich Andor gr., Flugger Károly, Francies Henrik, Gajári Ödön, Gyurkovich György, Hegedüs Sándor Hieronymi Károly, Hódossy Imre, Jókai Mór, Láng Lajos, Lukács Béla, Mohay Sándor, Münnich Aurel, Nákó Kálmán, gr., Nikolics Fedor br., Nyári Béla br., Pavick Ármán, Pulszky Ágost

Az ékszerész szeme közé nézett Ivánnak s elhízott pofája jóízű mosolyra nyílt:

— A Reinwurf Jónás urat?! — mondá megnyomva a szót. Már mint ő? Hát ha azt az urat meg akarja találni, menjen a Fortunába.

— Iván ijedten kapaszkodott Juliska karjába.

— Bőrönbe került?

— Igen. Természetesen — mondá az ékszerész, még mindig vigyorogva. Csalárd bukást emlegettek az újságok annak idején. Hja az urhatnomság! kár volt a terézvárosi krajzlerajt odahagyni...

Iván nem bírta tovább hallgatni az ékszerész gnyolódó szavait. Lehorgasztott fővel vánszorgott ki az üzletből. Juliska előtt szíve meggyőződése tisztázta a szegény kereskedőt: „Jónás apó becsületes ember. A segédei loptatták meg.”

A nyomor, mely felütötte fejét a szegények hajlékában, hova-tovább elviselhetetlenné lett. Az a párna is zálogházba került, melyen Harangozóné lehelte ki lelkét. A háziasszony mindennap sürgette a hátralékos házbért: Szeretőjét tartani tudja, de házbért nem fizet. Majd teszék róla.

A lakók pedig ráriváltak Juliskára: — „Míg nem kergeti el ezt a tüdőbajos embert. Még utóbb ránk ragad a betegsége. Rókusba való”

Juliska szíve eltelt csordulásig keserűséggel. Dehogya küldte volna Ivánt a Rókusba, hiszen oly édes volt neki az a beteg ember. Kezeivel ápolta, szívével vigasztalta, csókjával gyógyította.

Egy napon idézvényt kapott Iván a főkapitánytól. Nehezére esett elcizihelődnie a rendőrséghez. A kapitány nagyon hevesen kiáltott rá:

— Jegyezze meg magának, hogy a fővárosban senkinek nem szabad vadházasságban élni.

Milyen ártatlanul sujtotta a főkapitány

Rakovszky Géza, Rohonczy Gedeon, Szapáry Gyula gr., Szerb György, Széll Kálmán, Spevec Ferencz, Teleki Sándor gr., Tisza István, Tisza Kálmán, Thoroczkay Miklós gr., Tolnay Lajos, Urányi Imre. Zichy Jenő gr. Póttagok: Adamovics Béla, Dániel Gábor, Klobusitzky János, Láncey Leó, Latinovics Ernő, Meltzl Oszkár, Papp Géza, Rosenberg Gyula, Stojanovics György br. Teleki Domokos gr.

A bankszabadalom.

A bankszabadalom ügyében állandóan folynak a tárgyalások a két kormány és a jegybank vezetősége között. Mint jó forrásból értesülünk, az eddigi tárgyalások folyamán a jegybank vezetősége hajlandóságot mutatott arra, hogy a paritás kérdésében némi engedményeket tegyen. Ellenben a többi függő kérdéseket nem sikerült a tisztázás útján előbbrejutatni s nem is valószínű, hogy ebben a tekintetben rövid időn belül valamelyes megegyezés jöhessen létre.

Apponyi visszavonulása.

A politikai körökben élénken foglalkoztatja az, hogy gróf Apponyi Albert az idén nem lesz a magyar delegáció tagja. A Neue Freie Presse budapesti levelezőjének értesülése szerint Apponyi ez elhatározására intim politikai körökben már közel két hónap óta el volt a készülő. A gróf közölte ezt gróf Golnchowski-val is, mikor az legutóbb Budapesten volt. Apponyi a delegációbeli mandátumról való lemondását családicsaládi okokra alapítja: tekintettel édes apja magas korára, birtokai kezelésével többet kell majd foglalkoznia. Egyes politikai körök hajlandók arra, hogy ebből következtetést vonjanak fele Apponyi politikai magatartására s az a nézet is

szegény Ivánt ezekkel a szavakkal. Hiszen ha megleste volna az ő otthonát, meggyőződhetett volna, hogy az két ábrándos lélek otthona, kik nem tudják, vagy nem akarják tudni, mi az az érzéki szerelem.

— Főkapitány ur, becsületesre mondom én nem élek azzal a leánnyal vadházasságban!

A kapitány kiérezte Iván szavaiból azoknak igazságát.

— Elhiszem önnek. De lássa az emberek azt beszélék. Ha szeretik egymást, miért nem esküdnek meg!

Iván szemeibe a remény szikrája csillámolt fel. Emberfeletti erőt kezdett érezni ereiben. Esküdjenek meg? Legyenek a világ előtt férj és feleség?

Gyorsan futott le a rendőrség épületéből. Egyenesen hazá.

— Készüljön édes Juliska. Ma esküszünk. A főkapitány akarja.

Juliska attól félt, hogy Ivánnak az elméje megzavarodott. De mikor sürgetését ismételte, örömeben könyekre fakadt.

Lekerült a Juliska meg az Iván aranygyűrűje is az ujjakról. Azt a pár vendéget meg kell vendégetni. A feleslegből telik olcsóbb gyűrűre.

Juliska, Iván felesége lett.

Iván imádkozva kérte az istent, hogy élhessen.

És mikor egyedül maradt Juliskájával abban a rozszant butoru szobában, mely nászszobává változott, a kandalóban kialudt a tűz, a gyertyavilág halványodott, majd ellobbant.

Iván a férj közeledett Juliskához a feleségéhez.

A rokkánó beteg test, az egészséges leányhoz.

Egy köhögés roham...

Iván ajkán véres sáv sarjadzott.

És a szerelem — halállá vált.

Perikles.

elterjedt, hogy a delegációnális mandátumról való lemondás előfutára a politikai teréről való teljes visszavonulásának. Alkalmunk volt ez ügyben a gróf legközelebbi környezetével beszélni és a kapott információk alapján egyszerű kombinációnak mondhatjuk ezt. Bizonyos, hogy Apponyit a legutóbbi idők politikai fejlődése és a pártjában történt némely események kedvetlenítették, de azért korai volna oly politikai konstellációról beszélni, amely a gróftól rábírná a félreállásra, hogy a politikai bartaínak a liberális párttal való egyesülésének továbbutjába ne álljon. Lehet, hogy a dolgok odáig fejlődnek, de ma még nem volna helyén való ilyen eshetőséget figyelembe venni. Gróf Apponyi különösen érdekelve van a kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslat parlamenti tárgyalásánál, amelyen részt fog venni akkor is, ha egy időben lesz a delegáció ülésével is. Mindenesetre fontos politikai esemény a delegációból való elmaradása, ami a legközelebbi időben sok politikai pletykára fog anyagot szolgáltatni.

Tisza Kálmán Nagyváradon.

Tisza Kálmán június vége felé lemegy Nagyváradra választói közé és politikai beszédet mond. Fogadására megindultak a készülődések.

Az egyenes adók reformja.

Az egyenes adók reformja ügyében folyó anketet Lukács pénzügyminiszter azzal nyitotta meg, hogy felelt Helfy Ignácznak a mult ülésben hozzá intézett kérdésére, vajjon szándékozik-e a kormány az összes egyenes adókat lényegesen leszállítani s mely adók volnának azok? A felelet erre a kérdésre már azon beszédben foglaltatik, melylyel a miniszter tanácskozmányt megnyitotta, de befoglaltatik Helfy indokolásában is, a melyben ki volt mondva, hogy a fogyasztási adók oly magasak, hogy azokat tovább fokozni nem lehet. Ha már most az egyenes adókat is leszállítanók, olyan hézagtámadna, a melynek betöltéséről gondoskodni kellene. A miniszter a multkor is kijelentette, hogy ezen reformnál nem szabad szem elől téveszteni, az államháztartás egyensúlyának fenntartását s a kormány csak oly propositiókat tehetne, a melyek mellett az egyenes adók mai hozadéka biztosíthatnák, s a melyek a teherviselésben most uralkodó egyenetlenséget és aránytalanságot megszüntetni képesek volnának. A mi pedig a pótlékokat illeti, a kormány igenis szándékozik azokra lenni tekintettel, a melyek a politikai közgazgatással összefüggésben állanak és ezeket az illető reformmal kapcsolatban rendezni szándékában van. Azok a pótlékok, a melyek rendezése nem közvetlenül a kormánytól függ később rendszabályok tárgyát fogják képezni. Ezen helyesléssel fogadott felvilágosítások után a tanácskozmány folytatta tanácskozsait; első szónok Steiger Gyula volt.

Külföld.

Az osztrák Reichsrathból.

A képviselőház elfogadta a bányászvetkezetekre vonatkozó törvényjavaslatot s megkezdette három kisebb törvényjavaslatnak második olvasásában való tárgyalását. Dyk a ja-

vaslatoknak külön tárgyalását kívánja. Ezt az indítványt azonban a ház 97 szóval 78 ellenében elvetette. Az elnök kijelenti, hogy az együttes tárgyalás semmi esetre se czélozza a szólásszabadság korlátozását és ez az eljárás nem ütközik a házszabályokba. A javaslatok benső összefüggése indította őt arra, hogy együttes tárgyalást indítványozzon.

Antiszemita népgyűlés.

Prágában vasárnap volt az első antiszemita népgyűlés. Többek közt páter Simon szerzetes is beszélt, kifejezve reményét, hogy a bécsi szél nemsokára Prágában is fog lengedezni.

Ferdinánd Moszkvában.

Ferdinánd fejedelem vasárnap délután 2 órakor különvonaton Moszkvába utazott. Kiséretében vannak Sztojlov miniszterelnök, Ivanov vezérkari főnök és Janulova szobranje alelnöke. Ez utóbbi viszi magával a czárnak szánt albumot. A fejedelem Belgrádon, Budapesten, Oderbergen és Varsón át utazott Moszkvába.

A képviselőház ülése.

Budapest máj. 13.

A delegáció tagjainak megválasztásával kezdődött a mai ülés. Miután ez megtörtént, megkezdtek a közgazgatói bíróság tárgyalását.

Pulszky Ágost előadó vezette be a vitát egy tartalmas, mélyreható beszéddel. Előbb jelezte, hogy a javaslaton a bizottság jelentékeny módosításokat végzett, hangsúlyozta azonban egyidejűleg, hogy e módosítások azt az elvi alapot, a melyen ez a javaslat fölépült, nem érintik. A megejtett módosítások egyazon elvek szellemében szintén csak azt a czélt szolgálják, hogy a javaslat a szükségeslegtelnek minél jobban megfeleljen és minél több garanciával sáncolja körül a jogszolgáltatást.

Beszédét a ház élénk figyelemmel hallgatta, csak a szélsőbal klerikális frakcióban konverzálts fenhengon a nagy névtelen, aki aztán az elnök figyelmeztetésére népszerűbb előadót kért. Miután pedig erre Pulszky talpraerett replikával megfelelt. Izé ur formális ordításban tört ki. Nyilván az ülés előtt egy kissé meglepedkezett magáról a jeles ur és az ordítózás bizonytalan állapotának volt kula-kocsmái kitorése. Elég szomorú, hogy egyesek így összetévesztik a helyeket s a különféle helyeken illő szokásokot, de hát ez elvégre is főképpen azokat itéli el, akik e fajta sajnálatos fogalomzavarban sinylődnek.

Pulszky Ágost tanulságos beszéde további során érdekesen ecsetelte a javaslat kihatásait és ezek alapján a javaslatot elfogadásra ajánlotta.

A lelkesedéssel fogadott előadói beszéd után Meskó László határozati javaslatban a reform újjá dolgozását kérte. Ezzel jeleztük álláspontját is, melyet a szőnyegen levő javaslatlall szemben elfoglalt.

Issekutz Győző a javaslatban haladást lát és ehhez képest általánosságban meg is szavazza azt.

Issekutz provokálására Perczel Dezső belügyminiszter felszólalt és kijelentette a javaslat 20. §-ára vonatkozólag, hogy a bírói függetlenséget megtámadni senki sem akarja s valótilan az az állítás, hogy a szabadelvű pártra nézve ebben az értelemben ezt a §-t nyílt kérdéseknek hagyták volna.

Ez az általános helyesléssel fogadott kijelentés után Hieronymi Károly kért szót és a két foku közgazgatói bizottság mellett foglalt állást. Tudvalevőleg a javaslatot formájában ő terjesztette a Ház elé és ő ma is abban a formájában helyesli a reformot. Mert a midőn az eredetit nem fogadják el, ugyanakkor feledik, hogy ezzel a közgazgatóilag elbiralendő ügyek teljes és egyedül így lehetséges megvilágítása és felderítése elől zárják el az utat. De egyébként is mi az el-

lenvetés a reform régi alakja és szervezete ellen. Az, hogy a bírói intézmény minden attributumával rendelkező bírák itélkezzenek közgazgatói ügyekben. Nagyon helyes. Hanem ez attributumok körül érthetetlen módon miért nem fektetnek súlyt arra is, a mi pedig a legfontosabb, hogy az a bíró a közgazgatóban is teljesen otthonos legyen? Mert csalódnak, ha azt hiszik, hogy a mai közgazgatói tisztviselőknél kivül nekünk vannak embereink még külön közgazgatói bíró karra is.

Az ellenzéknek a taxáció ellen felhozott argumentumaival is részletesen foglalkozott s azután kijelentette hogy a fennebb jelzett szervezeti változtatás kivételével a javaslat többi részét helyesli.

A vita folytatását holnapra halasztották.

A király az akadémiában.

Budapest, máj. 18.

A magyar kultúra tegnap nagy megtiszteltetésben részesült. Az akadémia, mely hivatalva van azt képviselni, falai között üdvözölhette a királyt, a ki eljött, hogy jelenlétével megtisztelje a nemzeti érzés és nemzeti tudás forrását, a magyar tudományt, melynek esodás ujjalakulását, modern renaissance-törékvéseinket, fellendült tudományos életünket, kulturai haladásunkat köszönhetjük.

E pillanatnak történeti jelentősége volt. A nagy Széchenyi megalapító, ő felsége a király működésében erősítő és buzdító az akadémiát. És tegnap az akadémiában üdvözölhettük a magyar királyt magyar tudósai között.

Ott ült a király az emelvény jobb oldalán, háta mögött József főherceg, Kóburg Fülöp herceg és József Ágost főherceg. Jobbra tőle egy sorban a miniszterek, balra tudósok, nagy körben átnyulva a bal oldalra, míg az emelvény közepén állott az elnöki asztal, mellette ült b. Eötvös Loránt elnök, Pulszky Ferencz alelnök, Gyulai Pál osztálytitkár, s a szónoki emelvényen Kállay Béni közös pénzügyminiszter magas szárnyalású történeti essay-ját olvasta fel Szily Kálmán az akadémia főtitkára. Megkapó szép kép volt, a király, a mint hallgat a nemzet történetét bölcselmi szempontból megvilágító történettudós előadására, az eszmék szépségébe merülve, a gondolkodás igaz és megnyugtató gyönyörében.

Mindvégig lekötötte a hallgatóstást Kállay Béni nagyszerű történeti tudománya, mely több mint egyszerű történeti studium, egy mély gondolkozó műve ez, a ki a történeti adatok lelkébe lát s azokból olvasni tud, a ki az egyszerű számokból és egyszerű datumokból kiolvassa a fejlődés belső igazságait, az okokat és működésre készítő erőit, a történelmi haladás útját világítja meg, a szellem sugarainak segélyével. Ez a szellem a magyar nép lelkének és pszichéjének alapos ismerete, mely költői intuitícióval olvassa ki a mozgásokból és tényekből a tények lelkét, öszhangba hozza a történetirők megállapította tényeket a nép psikológiájával, melyek egymást magyarázva adják az igaz történelmi bölcselmet.

A király mindvégig odafigyelt, Szily Kálmán szép előadásában, a felolvasásra s tudósaink is megkapó érdeklődéssel követték őt az eszmék szoros egymásutánjában. Az előadás konkluziója: „Hogy küzdemedet, ó magyar, siker koronázza . . . tégy úgy, mint őseid tevének; foglald mindennapi imába a fohászt: Isten áldd meg a királyt!”

Viharos éljenzés zúgott fel, mely szívből jött és igazán őszinte volt. Hála azért, hogy a király jelenlétével megtisztelte minden nép

legféltettebb kincsét, a nyelvét és szellemét mivelő magyar Tudományt, mely valóban ezredévi fennállásunk erős oszlopa volt!

Egyről-másról.

Májusi silhonette.

A vörös sáv az ég peremén mind szélesebbé fellődik; előre küldi sugarai fényét a nap és hegyek ormai tündéri világításban ragyognak szemképráztatón, miriád szikrát hányva a hegy-nyeregen megnyugvó kései hó vékonyka rétegén . . . Amint kilépnek a föld alól, megcsapja arcukat a jótékony szellő. Tele tüdővel szívják magukba az életre kelt tavaszi levegőt; kábító illatát megfekszi szívüket, agyokat és csak szemeik sugaraiban tud ismét utat törni magának — egymásra.

Mikor a fiu vágyó tekintettel néz így a leányra, ez szüzi pirulással süti le szemeit. És elmereng. Amint révedező tekintete előtt kigőzölög a termőföldből a kései tél fagyának párazata és amint gyöngén megkavarog kicsiny forgó örvényben, úgy olvassa ki a fölszálló párából, a gyöngéden kavargó örvényből a saját gondolatait. Fölveti szép fejét és visszanezi a fiu égő tekintetét ép oly tüzzel, ép úgy égőn.

Szó nélkül haladnak tovább. A rut éjszakára, a természet halotti álma után, földreng a hajnal, az újraébredés fényes hajnala. Szálat ereszt a pázsit, kihajítja fejét a czicz-kány, ezerjőfü; milliónyi millió banázdák szabályos méretekben fejlődnek keskeny levele premén. Tompa zümmögéssel repül fel a cserébüly, félénken iramlík tova a zöld hasu fehér gyík, míg a fürgé mezei futonez kihívóan csillogtatva zöldeskék hátát: vakmerő bátorsággal támadásra készíti erőitlen csapjait. Lomhán kuszik tova hengeralaku nünüke, utána vékonyka vonalban húzódik végig a gyűrött levelen a narancssárga váladék.

A fölengedett fagyból zsongva kél ki a földturó, milliónyi petéit lerakva a porladó avarra. A törpe csipke, vadbirs, a galagonya orgonabokor elfeketedett tar-galyait hullajtja nyomában kél üde hajással ujjent a ragyogó fényes uj rügy. Akáczról gyöngé szellő lefújja sebtben az üresre kiaszott maghüvelyt, hogy helyet adjon a fürtös bimbónak, mely erővel tör utat magának.

Homályba vész a vidék a szemhatáron túl. Kódós borongás üli meg a tájéket; erőitlen sugarai a napnak nem tudják eloszlatni azt. Komor felhők kergetik egymást; csak itt-ott csillog elé az áttörő sugár és látni enged halvány foltját az ég azurjának. Langy szellő suhanik hirtelen végig a légben, nehéz esőcseppeket hullatva a föld száraz porrétegére.

És utána oszlik a felhőtömeg; mind élesebben tűnik elő az ég kékje, a nap izzó korongja tüzes sugárkévek közül ragyog elé szemvakitón; sugarai megtörnek a hamvaszürke felhőkön és mutatják a szivárvány szabályos ívét, amint egymásba olvadó színeiben pompázik a keleti égen.

Gyémántragyogással csillog az esőcsepp a hervatag harasztzon, míg a meghajlott fűszál büszkén egyenesedik fel; valami zibbasztó kéjes illat áramlik szét a légben, — a leány tántorogva kapaszkodik a fiu karjába: a kakukfi szédítő illata árasztja el a léget.

— Oh, menjünk innen, menjünk; nem élet ez itt, hol oszlik a lét, hol minden csak holt.

— Bohó leány te; hol oszlik az élet, ott új élet is kél. Uj nincs e földön semmi is és minden, mit nyüzsgöni, mozogni, a föld porából kikelni meglát tekinteted: minden, de minden csak föltámadása, ujjászületése anna, a mi holtak látszott, ujjáébredése az alvó természetnek.

— De halott itt minden, érzem; zibbad a lelkem, érzékeim elvesztik öntudatukat, nem tudnak működni szabadján; ránehezül a tödömre, szívemre, egész valómat vonja a megsemmisülés felé, hogy szédület fog el, lábaim roskadoznak. Vezess innen, oh menjünk; — itt érzem a halál lehat. . .

Előttük húzódik el a hegység kerek láncz-szeme; gyöngén kapaszkodó lejtő vezet föl rá. Törpe, satnya cserjék szegélyezik a

keskeny utat, melyen szilárd léptekkel haladnak fölfelé. Egy-egy elkésett varjunak idétlen károgása hallik fel idegenül az erdő fáinak kopár sudarairól, míg az ördög rügyek között szerelmes hangon ver, párját dédelgetve a him-fülemile. Az ut szegélyén a páfrány, iszalag szálai között bujósdi játszik az ibolya; oly félenken huzódik meg, gyöngye, rövid éltü szirmai meleg gondossággal óvja meg a szív-alaku levél, mert ott settenkedik a rozsdavörös moha, mely elnyomni, elpusztítani törekszik.

Bolyhos kelyhén a kikircsnek fakul a kékes-hamvas szírom; lomhán, álmos-betegén hajtogatja fejét, porodái hullatják a termő himpót: ime éltém!

A hóvirág hivalkodón feszengve, terjeszti keskeny csészéjét: ime, élek!

Az árvalányhaj vékony fűszálban mered fölfelé, esetlenül himbálódzik gyöngye gyökérén, mint a csecsemő: ime élni fogok!

Fölérnek a hegy nyergére, honnan tekintetük nem talál akadályt: bele látnak a végtelenségbe. Előttük terül el a völgykatlan, ibolya-kékbe vesz a szemhatár tekintetük előtt, káprázat üli meg érkeiket, de pihenőt keresnek a fehér folton, melyen még a tél álma uralkodik: a kései hó; a fekete négyyszögnyi területen, melyen parányi alakok mozognak: földmives ekéje sűrű barázdákat von a fekete ugaron; eragos-zöld sávjain a völgykatlanak: a kelő vetéseken; életet, üde életet lehelő pázsitos réteken; fűszeres illatot árasztó legelőkön.

És e pihenés közben kimerül a lélek. Közelebb huzódik a leány, lehunyja a szempilláit és sugja édes tekintettel a fiúnak:

Most látom az életet! Az ébredő léte. Látom, miként tör ki halottaiból a fűszál, látom feselni bimbait a fák virágainak, hallom suttogni minden szálát, minden szálnak megszámlálhatatlan sejtjét. Oh, édes, édes, édes az élet! És hallom dongni a czinczért; látom kikelni guhójából a lepkét, látom röpködni a virágra; érzem, én érzem, mint szívja édes csókkal a mézet a kehelyből; hallom kaczagva ujjongni ott fenn, fölöttünk magasan, a daloló pacsirtát. . . . Nagyon édes az élet! . . . Hallom, minden érzékem ébren figyel: miként hajlik fűszál szerelmesen a fűszálhoz; hallom halk csókjuk csöndes neszt. . . Minden ébred! . . . Minden ébred a mindenségben! Szívem is ébred. . . .

Vidék.

— **A nyiregyházi sertesvásár.** Nyiregyháza legközelebbi vásárja a vészmentes községekből a sertesek felhajtását engedélyezték.

— **Maradandó milleniumi alkotás.** A szatmármegyei Atyában Ferenczy Sándor ref. egyháztag, ki egyházas érzelületének a közelmúltban oly szép jelét adta egy, az egyház részére tett 300 futas alapítványával, ujabban a május 10-én megtartott ezredéves ünnep alkalmával 100 frtot adományozott templomi orgona-alapra. Ez igazán szívből származó jócselekedett értékét csak fokozza különösen e mai anyagias irányú világban az a körülmény hogy ő a „nem sokból” rakosgatja össze a filléreket egyházának.

— **30 évvel ezelőtt.** Érdekes találkozója lesz ezen a nyáron azoknak, akik teljes 30 évvel az előtt tettek érettségi vizsgálatot a nagyváradai premontrei rend főgymnáziumában. Az 1866-ban maturáltakat Des Echerolles Kruspér Sándor hívja egybe. Azok közül a tanárok közül, kik a 30 év előtt érettségező ifjakat tanították, ma már csak Cséplő Péter, a rend nagytudományu tagja van Nagyváradon.

— **Öngyilkosság.** Szatmáron Varga János, az irgalmasrend gyógyszerárának laboránsa, 21 éves ifju, e hó 10. napján délután az istállóba a mestergerendára felakasztotta magát. Szerencsétlen elhatározásának oka szerelmi búbanat és katonaságtól való félelem.

NAPI HÍREK.

Debreczen, május 19.
Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczente

küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Május 19. —

— Változó felhőzet. — Hűvös. — Később derülés. —
— Száraz. — Hőmérséklet. —

— **A harmadik pósthivatal.** A nagyváradai póstaigazgatóság értesítése szerint a kereskedelemügyi miniszter a Debreczenben felállítandó „Hatvan utca Vásártér” pósthivatal felállítását engedélyezte. Az új pósthivatal, mely felvételre és postatakarék-pénztári közvetítésre van feljogosítva, július elsején nyílik meg.

— **Jogügyi ülés.** A város jog és pénzügyi bizottsága pénteken délután 3 órakor Vértessy István főjegyző elnöke alatt ülést tart, amelyen folytatja a soproni felirat véleményezése fölötti vitát, letárgyalja a városi pénztárak különböző számadásait és véleményét mond Reichman Ármin és társainak a városháza alapjából újraépítése ügyében beadott indítványa felől.

— **Katonai utóállítás.** Holnap utóállítás lesz a helybeli „Pavillon” laktanyában. A debreczeni katonaiügysztya a sorozásra két helybeli és 15 vidéki hadkötelest állítottak elő.

— **A megyei erdészeti bizottság,** ma délután Pénzes Sándor árvaszéki elnök, elnöke alatt ülést tartott a megye-házán, melyen apróbb folyó ügyek nyertek felintéztést.

— **A főiskola gazdasági bizottsága** tegnap délután Simonffy Imre főgondnok elnöke alatt ülést tartott, amelyen több az ev. ref. egyházkerület közgyűlése elé kerülő fontos ügyet láttak el javaslattal. Törszüke miatt ki kell telepíteni a kollégiumból az elemi fiúiskolát. E tárgyban a közgyűlésnek azt javasolja a bizottság, hogy központi fiúiskolát létesítsen oly módon, hogy a telket és az épületet a város. a tanerőket pedig a főiskola és az egyházkerület adja. Tárgyaltak ezután a főiskolai tanárok kérvényét, amelyben a millenárius kiállítás meglátogatására egyenkint 50 frt segélyt kérnek. A bizottság a kérvényt pártolólág terjeszti a közgyűlés elé azzal, hogy az így előálló kiadás a költségvetésben több évre osztassék meg. Több apró ügy elintéztése után az ülés véget ért.

— **Kinevezés.** Csath Zsigmond helybeli posta- és távirda főnök, főfelügyelő fia Csath Béla posta- és táviró tisztnak neveztetett ki.

— **Fényes esküvő.** Legány Jenő kassai butorgyáros tegnap esküdt örök hűséget Szikszay Lajos debreczeni építésmérnök bájos és szeretetreméltó leányának Vilma kisasszonynak az ev. ref. nagytemplomban, amely ez alkalomra zsufolásig megtelt előkelő közönséggel. A szertartást K. Tóth Kálmán lelkész végezte, remek beszédet intézvén az ifju párhoz. Násznagyok és nászasszonyok voltak: Szikszay Gyula és neje, Legányi Gyula és neje. Koszorus párok voltak: Szikszay Irén, Szép Gizella, Schmid Ella, Jablonczay Gizella, Tarbay Mária, Pocsátkó Jenő, Legányi Ödön, Kovács Lajos, Hauser Gyula, Maurer Frigyes. Esküvő után a Margit fürdői vígadóban fényes lakoma volt, amelyen a násznépen kívül Simonffy Imre, polgármester, Vecsey Imre, Sthál Géza Komlóssy Mihály és neje, Szabó Antal és családja, Nagy Gyula és neje, Legányi Sándor és neje, Barcsay Miklós és neje, özv. Szikszay Józsefné, Kugler Mihály és családja, Székely Gyuláné, dr. Nagy Lajos, Börzsony János, özv. Szép Józsefné, Tarbay József, özv. Mentze Henrik és leányai, Prunyi István és neje, Csutoros Albert, özv. Jablonczay Kálmán, özv. Ipringerné, Löw József, Tóth Jenő, Gaszner Géza, Nyiri Irma, Várray Elemér, Dudinszky Kornél és családja, K. Tóth Kálmán, Szoller Aladár stb. vettek részt.

— **Iskola a Csapókertben.** Az iskolai vegyes bizottság tegnap vélután Vértessy István főjegyző és Nemethy Lajos ev. ref. lelkész társelnöke alatt ülést tartott, amelyen a Csapókertben építendő fiú és leányiskola tervét és költségvetését egy sertesöl építésével pótolva elfogadták.

— **Pünkösdi követek.** Szombaton délután tartották meg az ev. ref. főiskolában az electiót, melyen megválasztották az ünnepi követeket, akik Debreczenben, de meg a vidéken is az ünnepek alatt istentiszteleteket tartanak az ev. ref. templomokban. Megválasztottak pedig a következők a következő helyekre: Bagamér: Nagy József 3 éjh. H-Bagos: Jancsó Ferencz 2 jh. Nagy-Bajom: Futó András 1 th. Bábánd: Eöry Endre 4 jh. Békés: Horváth Imre 5 th. H-Böszörmény: Hajdu Miklós 2 th. Debreczenben: Virág István szenior, Losonczy Endre, Kovács Lajos esk. felügyelők és Veres István 4 th. Derecske: Nagy Sándor esk. felügyelő. Földes: Szeőke Imre 4 jh. Füzes-Gyarmat: Juhász Sándor 1 th. Békés Gyula: Bagaméry Károly 2 th. Hadház: Nagy Gyula 8 o. Kaba: Fekete Sándor 4 th. Karczag: Juhász László e. fel. Mező-Keresztes: Lövey Miklós 3 th. Kis-Ujszállás: Csermák Béla 2 th. Konyár: Gaál István 3 jh. Kun-Hegyes: Szabó Bertalan 3 th. É-Körtvélyes: Varga Lajos 1 jh. P-Ladány: Biró János 1 th. Nagy-Léta: Toroczky Gyula 3 jh. Madaras: Szentkirályi Károly 3 th. Mihályfalva: Fehér Gyula 4 th. Nánás: Sáfrány Lajos 4 th. Ócsöd: Soós Károly 4 th. Mikepércs: Kiss Pál 3 jh. Sáránd: Szepessy Károly 3 jh. N. Szalonta: Sz. Nagy Sándor 3 th. Székelyhid: Nagy Sándor 3 jh. Török-szentmiklós: Bede László 3 th. Szoboszló: Soltész Elemér 4 th. Téglás: Tóth Kálmán 2 th. Mező-Tur: Csutoros Albert esküdt felügyelő. Turkeve: Kuthy Zolt 3 th. B-Ujváros: Kovács Péter 1 jh. Józsa: Balogh János 1 jh. Vásárhely: Bogdán Lajos 3 th. és Szabó Antal 2 th. Vésztó: Kálmán Gyula 2 th.

— **A Csokonai nyomda közgyűlése.** A Csokonai nyomda és kiadó részvénytársaság vasárnap tartott közgyűlésében újra alakította az igazgatóságot. Tagjai lettek: Márk Endre elnök, Szabó Miklós, dr. Kemény Mór és Lukács Ármin. A felügyelő bizottság tagjaul megválasztottak: Komlóssy Dezső, Simonffy Emil és Kövy Lajos, póttagjaul Bechert Manó.

— **Halálozás.** Rusz Kornél kir. mérnököt — mint részvétellel értesülünk — súlyos csapás érte. Forrón szeretett neje tegnap délután elhunyt. A tetemet ma délután szállították borsodmegyei Nagy-Csécsre, ahol a családi sírboltban helyezik örök nyugalomra.

— **Kinevezések a posta- és távirda hivatalnál.** Gebey Ferencz, Horváth Mihály és Drumán József posta és távirda alkalmazottak posta és távirda altisztekké nevezettek ki.

— **A kereskedő ifjak milleniumi ünnepe.** A debreczeni kereskedő ifjak június hó 4-én a nagyerdei „Dobos” pavilonban rendezendő ünnepséggel ülik meg a milleniumot. A hazafias ünnepélyt, melynek műsorát most állítják össze, táncvizigalom követi. A meghívókat legközelebb szétküldi a rendezőség.

— **A nagy Hortobágyról** a délibábos rónán nagyon sok kárt okozott a mult heti fagy. A kapás növények, így a tengeri is mind kifagyott. Ellenben a legelő olyan gazdag, mint már évtizedek óta soha nem volt.

— **Az ügyvédi kamara köréből.** Hankó Emil súlyos és hosszas betegségben szenvedő ügyvéd irodájának gondnokául dr. Kőrösi Kálmán helybeli ügyvéd neveztetett ki.

— **Szőlőkarók kiosztása.** A földmivelésügyi miniszter a szőlők rekonsztruktiojáról szóló törvényjavaslata tárgyalása alkalmával kijelentette, hogy törvényhozásai felhatalmazás alapján teendő intézkedéseivel karoltva azzal is szándékozik a szőlőtermelő gazdaközönséget támogatni, hogy az állami erdőkből olcsó és jómínőségű szőlőkarókat fog rendelkezésre bocsátani. Mint értesülünk a miniszter kijelentésének megfelelőleg az összes alárendelt kincstári erdészeti hivatalokat

körrend
lehető
szőlőpó
tökbeli
levő és
fahozam
goztassa
lag és
dákna
minis
szőlőkar
kivánja
szetre h
sen lem
hogy a
és értél
háramol
esetekbe
nak adn

rosi leg
előtt a
vásárolt
lujába
a szürk
ezos vol
magát v
mellette
és így r
vél a b
felkapas
a szürk
magán,
után lev
mét felü
így mer
ügy a k
káig ne
a helys
lovat p
az orsz

ki rég
kávéhá
s vezet
z s é b
utezai
b a n,
uj k á
k á v é
vábázt
modorá
uj kávé
minden
Gondos
kai ujbe
lésüek.
fogja m
előre is
zett ká
Az új
szomba
kar kö

jött rá
vünk e
nemüü
Mosko
olesó á
kedésh
dolog,
Vincez
éve sz
nagyk
kitünt
kat és
akadt
mélyé
tozást
desre
gallér
pök, r
nyök,
szerb
két t
gazdá
külöm
melyl
deni a
holmi
forint

körrendeletben utasította, hogy évről-évre a lehető legnagyobb mennyiségű szőlőkaró és szőlőpózna termeltesse s e végből a kerületbeli kincstári erdők összes rendelkezésre levő és okszerűen erre a célra felhasználható fahozamát szőlőkaróvá és szőlőpóznává dolgoztassák fel. Az előállítandó készletet kizárólag és közvetlenül csakis szőlőtermelő gazdáknak fogják eladni. Kijelenti a miniszter rendeletében azt is, hogy a szőlőkaró és szőlőpózna árát oly jutányosan kívánja megállapítani, hogy a kincstári erdészetre háramolható gazdasági haszonról teljesen lemond s e tekintetben az lesz mértékadó, hogy a szőlőkaró és szőlőpózna termeléséből és értékesítéséből a kincstárra veszteség ne háramoljék. Kivételes méltánylást érdemlő esetekben azonban szőlőkarót ingyen is foghatnak adni.

Nem huszárnak termett. Egy b. ujjvárosi legény ugyancsak megmulattatta ma délelőtt a Miklós utca végén lakókat. Egy mávásárolt szürke lovat akart haza vinni a falujába — a mi nehezen ment egy kissé, mert a szürke öreg kora dacára vesztettül makrancos volt. A kötőféknél fogva nem engedte magát vezetni, ha csak másik ló nem volt mellette. — A legénynek nem volt más lova és így nagy bajban volt a paripájával. Ugy velt a bajon segíteni, hogy nagy nehezen felkapaszkodott a ló gerincére, a mi ismét a szürkének nem tetszett és úgy segített magán, hogy csekély erőlködés után levetette magáról a terhet. A legény ismét felült, a szürke ugyanugy létesítette. Ez így ment egy néhányszor, hanem végtére is úgy a kövezen teremt a jó dalia, hogy sokáig nem birt felkelni a porból, Szégyenében a helyszínen hagyta sapkáját és papucsát. A lovat pedig egy szekérhez kötve tudta elvinni az országútról.

Balaton kávéház. Glück Leopold, ki rég idő óta a polgármester Kossuth utcai kávéház helyiségét birta több éven keresztül s vezette nagy népszerűség mellett az „Erzsébet” czímet viselő kávéházat, a csapó utcai bankpalota szomszédságában, a volt „Arany-Sas” kávéház helyén új kávéházat nyitott „Balaton kávéház” czímmel. Glück Leopold kávéházát mindig pártolta a közönség előzékeny modoráért s kiváló, első minőségű italáért. Ez új kávéházat még fényesebben s a moder kor minden igényének megfelelőleg rendezte be. Gondoskodott kitűnő italokról s főképp a martinikai ujjvárosi kiváló jószágok és ami fő tiszta kezelésük. Pontos szolgálat, tisztaság és kényelem fogja majd a kávéház vonzó erejét képezni s mielőre is hisszük, hogy a „Balaton”-hoz czímezett kávéház kellemes otthona lesz sokaknak. Az új kávéház megnyitása e hó 23-án, szombaton lesz, egyik első rendű cigányzenekar közreműködése mellett.

Rendőri hírek.

Lopás egy üzletben. Szenzációs lopásra jött rá Moskovitz ügyes rendőrdetektívünk egy Grünwald Márton nevű öregneműzér által. Grünwald Márton ugyanis Moskovitznak eldicsekedett azzal, hogy milyen olcsó árban jutott majd egy egész kis kereskedéshez. Moskovitznak gyanusnak tűnt fel a dolog, hogy Grünwald a holmikát Földi Vincze kereskedő segédétől vette, aki már 5 éve szolgál Weisz Sándor helybeli divatnagyereskedőknél. Utána járván a dolognak kitűnt, hogy Földi csakugyan lopta a holmikát és pedig az üzletből, hol büntárs is akadt Fischer Dezső kereskedőségét személyében a két házi tolvaj lakásán házmotózt tartottak s egy egész kis divatkereskedésre való holmit találtak. Finom zsebkendők, gallérok, kézelők, ruhakelmék, kamáslik, czipők, nyakkendők, fehérneműk, ingek, esernyők, pénz és dohány tárczák, szappan, illatszerekből, mindenből bőven ellátták magukat. A két tolvajt, kik Istentudja mióta lopják a gazdájukat átadták a rendőrségnek. Fischernek különben egy szállító czédulát is találtak, melylyel több lopott holmit akart haza küldeni az édes apjának. A most megtalált lopott holmik értéke jóval meghaladja a 200 forintot.

Bevert fejeiről. Az utóbbi napokban nem egy-két bevert fejről szólt már az ének. Tegnap éjjel is szaporodott egygyel a bevert fejek száma. E legutóbbi bevert fejnek Nagy György birka-hajcsár volt a gazdája, akibe belekötöttek Acs Bálint és Scheffer Sámuel tiszaszőlősi atyafiak s miután nem akarták, hogy megnesantuljon, hát a fején törtek el egy mogyorófa-pálczát. Az eltört mogyorófa pálca a rendőrség elé került, mely a két hős vitéz ügyét kihallgatás után áttette a kir. ügyészséghez.

Elveszett a Dóczy majálison egy 5 opálkővű arany karperecz. Megtalálójá kéri, hogy azt az I. kerületi kapitányságnál tegye le, — hol illő jutalomban részesül.

Táviratok.

Károly Lajos főherceg meghalt.

— Saját tudósítónk távirata. —
Budapest, május 19. reggel 7 óra.

Szenzációs hír érkezett Bécsből. Anál szenzációsabb, mert épp a tegnapi jelentések után senkisémm volt rá elkészülve. Károly Lajos kir. herceget, mint tudósítónk írja, tegnap délelőtt ellátták a halotti szentségekkel. Közvetlen veszély nincs, de mert most már közel három hete annak, hogy a beteg állapotában az aggasztó tünetek mind rövidebb időközökben ismétlődtek és mert épp az utolsó napokban konstátálták az orvosok, hogy lappangó tifusz lehet a baj, melyet a kir. herceg alighanem legutóbbi keleti utazása alatt szerzett, a katasztrófának bekövetkezése minden pillanatban várható. Tény az, hogy a kir. herceg alig aludt valamit hetek óta. Láza csak ritkán szünetelt, a táplálkozás hiányos, erői igen megfogytak. A halotti szentségek felvételét a kir. herceg maga kívánta, mert érezte, hogy szíve igen gyöngén működik. A kir. herceg 63 éves és így az aggodalom, melylyel állapotának fázisait lesik, teljesen indokolt. Ez okból Viktor Lajos kir. hercegnek Moszkvába való elutazása is kétségessé vált. Ferencz Ferdinánd kir. herceget, a presuntív trónörökös minden órában várják. A haldokló kir. herceg környezetében nagy a levertség, mert majdnem biztosra vehető, hogy a katasztrófa még a mai nap folyamán bekövetkezik.

Egy órával később már a következő táviratban közölte budapesti tudósítónk a katasztrófa beálltát.

Károly Lajos kir. herceg, a király idősebb testvéröccse, a presuntív trónörökös ma reggel 7 órakor meghalt.

Az elhunyt kir. herceg életrajzi adatait a következőkben adjuk:

Károly Lajos osztrák főherceg és magyar királyi herceg, a király idősebbik testvéröccse, presuntív trónörökös, született Schönbrunnban 1833. jul. 30. án. Nem tisztán a katonai pályára nevelték, hanem korán beavatták az állami szolgálat ügyeibe. 1853-ban Galicziába ment, hogy ott a közigazgatással megismerkedjék. 1855-ben vezérőrnagy és Tiroli helytartója lett, mely állásában tapintatos működésével kivívta a tiroliak szeretetét. Az olasz háború idején 1859-ben a honvédelem szervezése körül kifejtett ernyedetlen tevékenységével szerzett érdemeket. A gazdasági és tudományos terén is minden törekvést buzgón támogatta s ily irányban gyakran helyettesítette testvérbátyját, az uralkodót. Egyáltalán örömet segíti elő a közéleti vállalatokat. — Mint az 1873-iki bécsi kiállítás védnöke ne-

vezetes szolgálatot tett az iparnak és mezőgazdaságnak, amelyek iránt mindig nagy érdeklődéssel viseltetett. Legkiválóbb érdemeit azonban kétségkívül, mint a Vörös-kereszt egyeslet helyettes védnöke s mint a sebessültek ápolásának szervezője szerezte. E minőségben több ízben elnökolt az egyesület közgyűlésén Budapesten is, magyar beszéddel nyitva meg az ülést s az egyesületnek számos magyar fiókját ismételve látogatásával. Több ízben járt fontos misszióival, mint az uralkodó képviselője a külföldi udvaroknál is. 1861-ben altábornaggyá, 1885-ben lovassági tábornokká nevezetett ki s tulajdonosa a 7 sz. dsidás ezrednek, a 24 sz. orosz dragonos ezrednek és a 8 sz. porosz dsidás ezrednek. Protektora a krakói tudományos akadémiának és 1887 óta tiszteletbeli tagja a bécsi tudományos akadémiának. Mindig különös érdeklődést mutatott Magyarország iránt. Már a kiegészítés előtt egyike volt azon keveseknek, kik arra utaltak, hogy az uralkodó a kibékített és megelégedett Magyarországnak fogja legbiztosabb támaszát találni. Már előrehaladott korában kezdte a magyar nyelvet tanulni gyermekeivel együtt és igen szép előmenetelt tett benne. 1889-ben Magyarországon is nagybirtokos lett, megvásárolta a kis-tapolcsányi birtokot, ahol családjával az év egy részét töltötte el rendszeren. Mint a békés haladásnak barátja mindenkor a béke fentartása mellett buzgólkodott, a monarchia érdekeinek és méltóságának csorbíthatatlan megóvásáért. E szempontból igyekezett mindig egyrészt az orosz udvarral lehetőleg fentartani a jó viszonyt, másrészt pedig a középeurópai szövetségeseinkkel fennálló barátságot és szerződéses állapotokat minél inkább megszilárdítani.

Első neje Margit, János szász király leánya, akivel 1856. nov. 4-én kelt egybe Drezdában, 1858. szept. 15-én gyermektelenül halt meg Monzában. Másodszor nősült 1862-ben, nőül vevén II. Ferdinánd szicíliai király leányát Mária Annunziát, E házasságból 4 gyermek származott: Ferencz Ferdinánd osztrák-estei főherceg, Ottó Ferencz József, Ferdinánd Károly Lajos (szül. decz. 27-én, százados a Ferencz József tiszti vadász ezredében,) és Margit Zsófia (szül. 1870. máj. 13.) a prágai nemes hölgy alapítványi intézet volt apátnője, 1893. január 24. nőül ment Albrecht württembergi herceghez. Második neje 1871. május 4-én hunyt el s ő 1873. jul. 23-án Mária Terézia brangauzi hercegnővel, az elhunyt Don Mignel portugál infansnak 1855. aug. 24. született leányával kelt egybe, kitől két leánygyermek született: Mária Annunziata (szül. 1876. jul. 31-én,) a prágai nemes hölgy alapítványi intézet mostani apátnője és Erzsébet (szül. 1878. jul. 7-én).

Az új trónörökös.

Ferencz Ferdinánd főherceg szül. Grácban 1863. decz. 18. Az utolsó modenai herceg 1875-ben ráhagyta óriási vagyont, amiért Ferencz Ferdinánd az Este nevet is hozzácsatolta címéhez. 1878-ban kezdte a katonaszkodást a 32. ezrednél 1890-ben pedig ezredese, majd tulajdonosa a 19. sz. viselő gyalogezrednek, mely Rudolf trónörökös nevet viselte. Sokat utazott külföldön, bejárta Judiát, Ausztráliát. 1893. nov. megkapta a Szent-István rend nagy keresztjét, 1894. májusban a 38. gyalogdandár parancsnoka lett.

A király a népnünnepen.

Budapest, május 18.

Az ezredéves ünnepeknek habár nem is a legszingazdagabb, de kétségkívül a legzajosabb részlete volt az a millenáris népnünnepély, a melyet a fő- és székváros vasárnap délután a nép számára rendezett a vérmezőn. Az óriási tér ez alkalommal mintegy 50-60 ezer ember számára szolgált mulatóhelyül.

A nagy közönség már délután ezrével érkezett a nagy tér felé. Lóvonatok, omnibuszok alig győzték szállítani a megszámlálhatatlan csapatokat. A nagy téren diadalkapuk voltak felállítva a vármegyék czimereivel díszítve. Valamennyi diadalkapun nemzeti zászlók lobogtak. Éljen a király felirattal.

A nép muzsikaszó mellett dalolt, tánczolt és ivott. Egy külvárosi hazánkfia lelkesedésében kiadta a jelszót:

— Éljen a potya! És ezer torok visszhangoztatta a népszerű eszmét.

Az egész mulatság véghetetlenül eredeti volt. Annyi berugott embert már régen láttunk Budapesten, mint ez alkalommal. A berugott két osztályba sorozhatók. Az előkelőbbek, t. i. azok, a kik a helyszínre már berugva érkeztek és ott csupán csak fejlesztették állapotukat és a közönségesek, a kik holt józanon érkeztek és tökrészen távoztak.

A dárídó már két órákor vette kezdetét. Két helyen volt tánczvizgalom hölgyválasztás nélkül, másutt léggömböket bocsátottak fel, póznákat másztak, versenyt futottak stb. Volt szótlan panoráma, panoptikum, grafon, és egyéb nehezen megérthető és belépti díjai miatt nem elég népszerű látványosság. A népnünnep legelénkebb epizódjai persze az ökörsütés és az ingyen bor körül folytak le.

A lapok azon hire, hogy a király is meg fogja látogatni a népnünnepélyt, nagy lelkesedést keltett a nép körében, ámbar az emberek kételkedtek abban, hogy a király a hüvös, szeles időben és közvetlenül az udvari ebéd és az elutazás előtt eljönne a népnünnepélyre. Annál nagyobb volt az öröm később.

Három órákor a budai várból három udvari fogat közeledett a vérmező felé. Ekkor érkezett meg ő felsége két lovas kocsin és kétszer körüljárta a vérmezőt. A király előtt Sálley Sándor min. tanácsos és Rudnay Béla főkapitány haladnak lovon nagyobb lovas rendőrcsapat élén. A királyllyal egy kocsiban ült P.ffy Dezső miniszterelnök, utána pedig a következő kocsikban Paar főhadsegéd, Somogyi hadsegéd, Rohonczy tábornok, Fejérváry báró honvédelmi miniszter, Ráth Károly főpolgármester és Gerléczy Károly polgármester ültek.

A király a mező várhegyoldali részén megpillantotta a Ganz-gyár munkásainak daloskört, amely Krausz tanár vezetése alatt működött és leszált a kocsijáról. A daloskör erre rázendítette a himnuszot, amelyet meg is ismételt. A király közvetlenül a daloskör közelében állott és Krauszt megszólításával tüntette ki. Megkérdezte, hogy milyen daloskör az és ezeket mondta:

Nagyon szöppen hangzott a dal, nagyon jó daloskör ez . . .

A királyt, a midőn a népnünnepélyen körülkocsizott, leirhatatlan lelkesedéssel éljenezte a nép. A felséges urat nagyon kellemesen érintette a nép vígsága és az a nagy rend, a mit a rengeteg sokaság daczára tapasztalt.

Este bengáli fényvel, görögtüzzel világították ki a vérmezőt és színes rakétákat bocsátottak a levegőbe. Nem hiányzott a léggömbök felbocsátása sem. Az ünnepiesség akkor fejeződött be, a mikor a két katonazenekar tagjai takarodót fújtak a vérmező körül. A nép késő estig ott hullámozott a mezőn. Egy kevés dolga akadt a mentőknek is, mert anyny. részeg ember között majdnem kikerülhetetlen egy kis tettlegesség. De ez apróbb incidensektől eltekintve, a népnünnepély minden tekintetben igen szépen sikerült.

Különfélék.

+ Régi magyar temető. Semetke József zalagógánfai földbirtokos meghívására, mint levelezőnk írja, Darnay Kálmán kutatásokat tett a XIII. században elpusztult Máhó község területén. Az ásatás igazolta a tatárpusztítást. Az alig félholdnyi területű magaslatról százával kerültek elő a csontváz-sirok, némely sírgödörben 3-5 csontvázal. A magaslat keleti részén kiásott női sirban egy ezüst gyűrűt, több domboru díszítésű ezüst-kösztyűt s IV. Béla korabeli kis ezüst érmet találtak. A nyugati részen újabb sírok kerültek elő, amelyek közt a legújabb egy 1531. évben vert, Matheus Lang salzburgi érsek-féle esüst fillért, néhány ezüst kapesot és egyéb apróságokat tartalmazott. Máhó község egykori temetője legnagyobb valószínűség szerint pár századon át szolgálhatott a később alakult Zala Gógánfa községnek is temetőjéül. De mivel a sírok alig vannak a felszínről egy lábnyi mélységben s az ásó vakolatörmeléket s egyéb épületrészeket is hozott felszínre, nincs kizárva az a föltevés, hogy ezen a területen a tatárjárás ama halottjai vannak eltemetve, kik Máhó pusztulása közben lelték halálukat. (Fakoporsóban való temetkezés csak a nyugati részen, hol a XVI. századbeli sírok vannak, volt konstatalható. A leleteket a koponyákkal együtt a Darnay féle muzeumban, Sümegen helyezték el. A kutatás tovább foly.

+ A legöregebb diák. Greifswaldban néhány nappal ezelőtt meghalt Németország legöregebb diákja 70 éves korában. Egész életében be volt iratkozva az egyetem theologiai fakultására, de vizsgát sohasem tett. Hosszu diákoskodásának meg volt a maga oka, mely azonban nem a tudomány szeretetében rejlett. Egy rokona ugyanis örökséget hagyott rá, de olyan feltétellel, hogy annak kamatait addig élvezheti, a meddig az egyetemen tanul. Ilyenformán, hogy az örökséget el ne veszítse, kénytelen volt egész életében tanulni. Több-ször kicsapták a miatt, hogy sohasem tett vizsgát, de ő nem tágitott és újra meg újra beiratkozott az egyetemre. A greifswaldi újság, mely halálának hírért hozta, megjegyzi, hogy az öreg diák egész életében ivott és pipázott s mindig pompásan érezte magát. Ebben körülbelül senki sem fog kételkedni.

+ Nyolcz milliós mügyüjtemeny. A Mentoneban nemrég elhalt Cernuschi, ismeretes francia pénzember a francia államra hagyta remek palotáját a benne lévő keleti mügyüjteményvel, melyet magát 8 millió frankra becsülnek.

+ Gyilkos asszony. Egy Dolgozsán nevű csertési asszony férjét, mivel az több ízben megverte, tegnapelőtt fejszével meggyilkolta. Az asszonyt a csendőrség elfogta.

Ingatlanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál. —

1. Simon András és neje veszik özv. Bőszörményi Lajosné és társaiktól ezeknek ujosztású szántó földjüket 445 frtért.

2. Bagdi Julianna Szatmári Andrásné veszi özvegy Kaszonyi Mihályné Cseh Juliánától ennek 1673. sz. a. házas telkét 3600 frtért.

3. Gédra Borbála Juhász Gyuláné veszi Gédra Juliánától ennek 1658. sz. a. házas telkét és ujosztású szántóföldjét az őt megillető $\frac{1}{10}$ részét 1500 frtért.

4. Kálmán Lajos és neje veszik Molnár Andrásné Tóth Juliánától ugyis mint kiskoruk gyámjától és társaiktól ezeknek ujkerti szőlőjüket 400 frtért.

5. Szabó Bálint és neje veszik Nagy Gábor és nejétől ezeknek ondódi földjüket 1000 frtért.

6. Szabó József és neje veszik Végh András és nejétől ezeknek sesta-kerti szőlőjüket 1150 frtért.

7. Gebei Ferenczné és neje veszi Guti

István és nejétől ezennel csapó kerti szőlőjét 165 frtért.

8. Özv. Jancsó Lajosné szül. Gombos Mária veszi, özvegy Szoboszlav Györgyné Szabó Sárától ezeknek csapókerti szőlőjét 500 frtért.

9. Árva István veszi özv. Bódi Sándorné ugyis mint k. k. gyermekeitől ezeknek csapókerti szőlőjét 800 frtért.

10. Árva Márton és neje veszik, Horváth István és nejétől ezeknek ondódi földjüket 1800 frtért.

11. Fogarasi Jánosné veszi Sándor Jánostól ezeknek 7593. szijkvben foglalt ingatlanait 500 frtért.

12. Szathmári András veszi Kovács Mihály és nejétől ezeknek ujosztású szántó földjét 12 600 frtért.

Mozaik.

× A százegy ágyulövés eredetéről. A különböző ünnepies alkalmaknál szokásos százegy ágyulövés eredetéről következő hagyomány maradt fenn. Mikor első Miksa német császár olaszországi diadalmas hadjáratából visszatért s bevonulását tartotta Augsburgba, a városi tanács elhatározta, hogy a császárt fényes fogadtatásban részesíti; többek között száz ágyulövés végrehajtását is elrendelte. A tűzmester megtévén a diszlövéseket, félt, hogy egygyel elszámolta magát s a száza még a százegyediket is ráadta. Augsburgból Nürnbergbe ment a császár, hol hasonlóképen ünnepiesen fogadták, hogy pedig ugyarazt a tiszteletet megadják neki, mint az augsburgiak, elhatározták, hogy szinte százegy, nem pedig száz ágyulövéssel fogják üdvözölni. Ezóta a százegy ágyulövés szokása mindenfelé elterjedt.

*
+ K é t s é g. Most igazán nem tudom: a gyomromat rontottam-e el vagy boldogtalan szerelmes vagyok?!

*
+ A szemérmesség netovábbja. Vén kisasszony: (a ki nagy birtokot örökölt, az ispánhoz: . . . . . Mindegyik szedesse le ezt a golyafészket a nagy lakóház tetejéről!

*
Minden időben szellemesnek lenni
Tán senkinek sem sikerült
A nap is a mely fényvel sziporkáz föl,
Ha jön az éj, sötétlen elmerül.

*
Verseiden látszik, hogy erdőn, fák tövin irtad,
Mint e fák levelei, zöldék a verseid is.

*
+ V é d e l e m. Mama: De, Gyuszi, mi nek üvöltesz mindig ugy, ha a Róza néni látogatóba jön. A kis Gyuszi: Hát ha jó vagyok, akkor zongorázik és énekel.

*
+ D r á g a k i v á n e s i s á g. Feleség (a kirakat előtt): O kedves Sándorom, vedd meg ezt az öltözetet! Roppant kíváncsi vagyok, hogy mibe kerül?

Közgazdaság.

Budapesti gabonafőzde.

Debreczen, május 18

Készáru változatlan.

Őszi buza . . . . . 6.79 - 6.81.

Tavaszi buza . . . . . — — — —

Őszi rozs . . . . . 5.72 - 5.74.

Tavaszi rozs . . . . . — — — —

Őszi zab . . . . . 5.4 - 5.48.

Tavaszi zab . . . . . — — — —

Május-juniusi tengeri há-

táridőre . . . . . 3.89 - 3.91.

Sertéspiacz. Budapest-K ó b á n y a

1895. május 16.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz, páronkint 400 klgon felüli sulyban (56 — krtól 57 krig. Öreg közepi (páronkint 300 400 kgr. sulyban) — 54 — krtól 57 — krig. Fialat nehéz (páron — 320 klgon felüli sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialat közep (páronkint 251 320 klg. sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgig terjedő sulyban) — — krtól — — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgon felüli sulyban) — — krtól

M e g h i v ó.

A nyiregyháza-mátészalkai h. é. vasut részvénytársaságnak f. é. június hó 6-án (szombaton) d. e. 9 órakor Budapesten — fürdő-utca 1. sz. a. — tartandó

rendes közgyűlésére.

NAPIREND:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése a lefolyt 1895. üzletéről.
  2. Az 1895. évi mérleg végleges megállapítása és határozat a tiszta nyereség hovatfordítása iránt.
  3. Határozat az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása iránt.
  4. Határozat az igazgatóságnak három évre való újbóli megválasztása iránt.
  5. Az igazgatóság tiszteletdíjának megállapítása az 1896. évre.
- Azon t. cz. részvényesek, kik szavazati jogukkal élni kívánnak, kötelesek az alapszabályok értelmében részvényeiket, a le nem járt szelvényekkel együtt, legkésőbb f. é. május hó 30-áig a helyi szokás szerinti pénztári órákban m. p. Budapesten a „Magyar országos központi takarékpénztár“-nál, M/m. Frankfurtban: von Erlanger a Söhne bankháznál letenni.
- Minden részvény egy szavazatra jogosít.
Kelt Budapesten, 1896. május hó 17-én.

Az igazgatóság.

Mérleg számla.

V a g y o n : Építési tőke 1.548.056 frt 53 kr. — A tartalék alap érték-papirjai 249.800. — A tart. alap terhei 17.853. — Adóssok 82.397 frt 50 kr. — Különféle értékpapírok 73.252 frt 80 kr. — A nyirlátor-nagykárolyi vonal építési költségei 2000 — M. északkeleti vasut kölcsön kamatja 8496 frt 61 kr. — összesen 1.981,856 frt 44 kr.

T e h e r : Alaptőke 1.600.000. — Kölcsönök 231,062 frt 20 kr. — Els. részv. törlesztési szála 1600. — Hitelezők 4640 frt 32 kr. — A tart. alap jövedelmei 2202 frt 92 kr. — Különféle tartalékok 23,555 frt 92 kr. — Letétek 68.200 — Nyereség- és veszteség számla 50,595 frt 08 kr. — összesen 1.981,856 frt 44 kr.

Nyereség- és veszteség-számla.

T e r h e k : Igazgatási költségek 7154 frt 69 kr. — Közterhek 190 frt 67 kr. — Részvény törlesztés 1000 frt. — Kölcsön törlesztés 13,302 frt 54 kr. — Tartalékképzés vitás költségre 4500 frt. — Nyereség, mint egyenleg 50,595 frt 08 kr. — összesen 77,342 frt 98 kr.

J ö v e d e l m e k : 1895. évi üzleti jövedelem 67.690 frt 79 kr. — Különféle jövedelem 9652 frt 19 kr. összesen 77.342 frt 98 kr.

Tisztelt közgyűlés! A nyiregyháza-mátészalkai h. é. vasut r. t. ügyvezetését az 1895. december 31-én befejezett üzleti év folyamán rendszeresen ellenőrizvén, szerencsénk van jelenteni, hogy az igazgatósági ügykezelést mindenkor szabályszerűnek tapasztaltuk. — Megvizsgáltuk különösen az igazgatóság által vezetett számadásokat s betérjesztett évi mérlegét, melyeknek tételeit az üzleti könyvekkel meg-egyezőknek s helyesnek találtuk. — Helyeslőleg elfogadjuk az igazgatóság azon indítványát, hogy a nyereség- és veszteség-számla szerint mutatkozó 50595 frt 08 kr egyenleghől a forgalomban levő 10.110 drb elsőbbs. részv. 1896. július 1-jén eredékes szelvényének 5%-kal, azaz részvényenkint 5 forinttal való beváltására 50.550 frt fordítsassék, a megmaradó 45 frt 08 krnyi összeg pedig az alapszabályok 41 §-a értelmében külön tartalékalapba helyeztessék. — Ehhez képest javaslatba hozzuk, hogy az 1895. évi mérlegét jóváhagyni, az igazgatóságnak a nyereség felosztására vonatkozólag tett, általunk is megvizsgált javaslatát elfogadni s az igazgatóság, valamint a magunk részére a felmentvényt megadni méltóztassék.

Budapesten, 1896. május 16-án.

A felügyelő bizottság.

Árverési hirdetés.

A „Takarék és hitelintézet“ r. t. zálogházában 1895. év decz. havában elzálogosított, illetve 1896. márczius hó végéig lejárt 34940—37693 számú zálogtárgyak közül azok, amelyek ki nem váltattak, vagy meg nem hosszabbítottak 1896. június hó 3-án d. u. 2 órakor a zálogház helyiségében elárvereztetnek.

Az árverés napján a zálogtárgyak meghosszabbítása vagy kiváltása d. e. 11 óráig eszközölhetnek.

Az Igazgatóság.

Védjegy. Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, hűzs lehelet, fejfájás, savanyú, felbőffőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs székíllés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult tejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valodiságát bizonyítom“.

A **Mária-czelli gyomorcseppek** valodian kaphatók.

Debreczenben: Tóth Béla, Mihalovics István, Dr. Rothschnek V. Emil, Tamásy, Balázs. Diószegen: Vaday Ignác. Érmihályfalván: Mátray István. Hadházon: Farkas Ödön Kabán Horváth Kálmán gyógyszerész uraknál.

Schicht-féle szin-szappan

törvényszékiileg belajstromozott védjegy

igen jól van szárítva, kitűnően tisztító, igen takarékos a használatban,

kezeség mellett tiszta és ártalmatlan a fehérnemű és kéznek, egyáltalában a legjobb, ami a szin-szappanból van.

Senki sem bánja meg a kísérletet.

Kapható a legtöbb detail-kereskedésben.